

както искамъ. Съ господарственнитѣ приходи обаче трѣбва да постѣпямъ внимателно; за тѣхъ азъ ще давамъ отговоръ предъ Бога.“

* * *

Единъ денъ, Петъръ отишълъ да разгледа кораба „Петъръ и Павелъ“, основитѣ на когото той самъ положилъ въ Холландия. Монарха са обърналъ къмъ капитанина и казалъ: „Но, братъ, въ сухопътната войска азъ преминахъ всичкитѣ чинове; позволи ми да бѣда тѣй щастливъ да служа и подъ твойта команда.“

Изумения капитанинъ не знаелъ що да отговори.

— „Но що, не сжмъ ли достоенъ за вашъ служителъ? Съ каква длѣжностъ захващатъ морската служба у васъ?“

— Който желае да изучи добръ морското искусство, казалъ капитанина, той е длѣженъ да постѣпи като простъ слуга въ кораба, да мете, да чисти, да държи въ порядѣкъ вѣжята на кораба и да са качва на мачтата да вързва и развързва платната.

— „Добръ! казалъ монарха, азъ приемамъ тази служба.“

— Що говорите, ваше величество!

— „Азъ сега не сжмъ ваше величество, азъ сжмъ простъ слуга въ кораба!“

Капитанина мислилъ че монарха са забавлява и заради туй казалъ:

— Като е тѣй качи са на мачтата и развържи платното.

Монарха, безъ да отговори нѣщо, въ двѣ минути са намерилъ на върха на мачтата; той са въскачалъ по най-тѣсната стѣлбичка. Но капитанина щѣлъ да пропадне отъ страхъ. Всичкитѣ хора наднхли въ изумление като видѣли дързостята на съвър-